

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 469/2024
17.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Андреја Миљешића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бачкој Паланци К 230/20 од 13.02.2024. године и Кв 41/24 од 22.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Андреја Миљешића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Бачкој Паланци К 230/20 од 13.02.2024. године и Кв 41/24 од 22.02.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бачкој Паланци К 230/20 од 13.02.2024. године, у ставу првом делимично је усвојен захтев окривљеног АА поднет путем браниоца адвоката Андреја Миљешића за накнаду трошкова кривичног поступка, те је истом на име награде и накнаде нужних издатака браниоца досуђен износ од 321.003,05 динара, у ставу другом одлучено је да је преко досуђеног износа, па до тражених 381.775,00 динара, захтев окривљеног поднет путем браниоца адвоката Андреја Миљешића за накнаду трошкова кривичног поступка, одбијен као неоснован, а у ставу трећем наложено је рачуноводству Основног суда у Бачкој Паланци да по правноснажности решења, у року од 60 дана, уплати износ од 321.003,05 динара на текући рачун рачун адвоката Андреја Миљешића.

Решењем Основног суда у Бачкој Паланци Кв 41/24 од 22.02.2024. године, на основу члана 262. став 3. ЗКП, у ставу првом, делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Андреја Миљешића, преиначено је решење Основног суда у Бачкој Паланци К 230/20 од 13.02.2024. године у побијаном одбијајућем делу, тако да су браниоцу окривљеног досуђени трошкови кривичног поступка у укупном износу од 439.753,50 динара, а у ставу другом наложено је

рачуноводству Основног суда у Бачкој Паланци да у року од 60 дана уплати износ од 372.253,50 динара на текући рачун рачун адвоката Андреја Миљешића.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Андреј Миљешић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијана решења и окривљеном досуди тражене трошкове кривичног поступка.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је неоснован став нижестепених судова да браниоцу не припада награда на име састава поднеска – захтева за увид у списе предмета, са образложењем да је бранилац истог дана обавио радњу увида у списе предмета, имајући у виду став изражен у пресуди Врховног касационог суда Кзз376/17 од 19.05.2017. године, према коме састав поднеска – захтева за увид у списе предмета, има свој кривично – процесни значај и као такав представља поднесак у кривичном поступку за чије састављање браниоцу припада награда у смислу Тарифног броја 4. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

По налажењу Врховног суда, подношење захтева за разгледање списка предмета и само разгледање списка предмета представљају јединствену процесну радњу, с обзиром да је разгледање списка предмета радња у поступку којој је претходило обраћање органу поступка поднеском или попуњавањем прописаног обрасца у циљу добијања дозволе за разгледање списка и не могу се сматрати засебним радњама браниоца за које би му припадала посебна награда, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА од стране овога суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости указује да је нејасан начин обрачуна првостепеног органа у погледу паушалних трошкова, међутим, како начин обрачуна трошкова представља чињенично утврђење суда, због кога окривљени и његов бранилац не могу поднети захтев за заштиту законитости, Врховни суд се у оцену изнетих навода захтева браниоца окривљеног АА, није упуштао.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**